

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Folketinget har jo været igennem en vanskelig tid. En ny regering er kommet over på stolene her, og vi ser så, at nogle af de forslag, som den tidligere regering har fremsat, har den nye regering vedtaget at lade køre uændret frem.

Jeg må sige til arbejdsministeren efter det indlæg, der kom her, at jeg synes, det havde været mere rigtigt, om arbejdsministeren gennem sit ministerium havde udarbejdet et nyt lovforslag, som den nuværende regering ville have til behandling her i dag.

Jeg synes, det virker utilfredsstillende for mig som folketingsmedlem. Jeg har set på de to lovforslag, der ligger her, og må gå ud fra, at det er dem, regeringen dækker, og så kommer arbejdsministeren med en sværte af ændringsforslag osv., så man bliver mere eller mindre om ikke forstumlet, så i hvert fald forvirret over, at det er den måde, lovgivningsarbejdet skal foregå på herinde.

Det havde da været så let som fod i hose at fremsætte nye lovforslag på grundlag af de to, L 173 og L 174, så vi i dag præcis havde vidst, hvad det er, regeringen vil fremkomme med. Som minimum kunne arbejdsministeren have gjort sig så megen ulejlighed, at det, der er sagt her fra Folketingets talerstol af ministeren, havde været lagt i hvert fald til ordførerne på arbejdsmarkedsområdet, så vi havde vidst, hvad det var, ministeren ville gå op og sige.

Jeg synes ikke, det er en rimelig og anstændig behandling at give Folketingets medlemmer.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Til hr. Poul Nødgaard. Nu er den nye regering også tilhænger af forenkling og afbureaukratisering i den offentlige sektor, og vi har ment, at det lovforslag, som den forrige regering fremsatte, var et meget gennearbejdet og meget godt forslag. Det hviler på et meget grundigt udvalgsarbejde gennem et års tid eller så og på et godt samarbejde mellem Undervisningsministeriet og Arbejdsministeriet.

Der er tre punkter, hvor den daværende regering, efter at udvalgsarbejdet var færdigt, fandt, at det var nødvendigt med nogle ideologiske markeringer. Det er fair nok, det er enhver regerings ønske og mulighed at komme med ideologiske markeringer, men det, vi så

siger – for at få et rigtigt lovgrundlag og en rigtig folketingsdebat nu her ved førstebehandlingen – er, at vi har ønsket at tilkendegive, at vi på tre punkter, forholdsvis overskuelige punkter, vil stille nogle ændringsforslag. Det er med hensyn til brugerbetaling, undervisningens tilrettelæggelse og en tilkendegivelse over for de offentligt ansatte. Det er overskueligt for et folketingsmedlem. Så kompetent som hr. Poul Nødgaard har for vane at arbejde med tingene, må det være muligt for ham at overskue, at der på de tre punkter er en afvigelse fra den forrige regering.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Hr. Glønborg for en kort bemærkning, og så regner jeg med, at vi vender tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg vil gøre hr. Poul Nødgaard opmærksom på, at der er tale om en tykkert på 32 sider. Jeg troede, Fremskridtspartiet var tilhænger af, at vi ikke skulle have for meget papirusseri. Hvorfor i alverden skulle vi have en helt ny udgave af denne her, når vi kan nøjes med nogle overskuelige ændringsforslag?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg tør ikke betvivle, at identiteten i forslaget er opretholdt, men det ændrer ikke ved, at jeg må tilstå, at jeg er fuldstændig på linje med hr. Poul Nødgaard. Jeg synes, det er ganske urimeligt, at vi skal behandle et forslag under de her forhold. Det er rigtigt, at der er tale om tre ændringer, men tre væsentlige ændringer, og derfor synes jeg, at arbejdsministeren som et minimum – også for at imødekomme det, hr. Glønborg siger – i forvejen burde have givet ordførerne et stykke papir på, hvilke ændringer det er. Vi er sammen hver eneste dag i disse uger. Det havde da ikke været urimeligt, om vi havde fået et stykke papir, så vi havde vidst, hvad det var, vi skulle forholde os til. Nu er jeg jo en venlig mand, og Venstre er et venligt parti, og det er godt, for skulle ret være ret, burde vi bede om at få sagen udsat. Dette her er ikke rimelige vilkår.